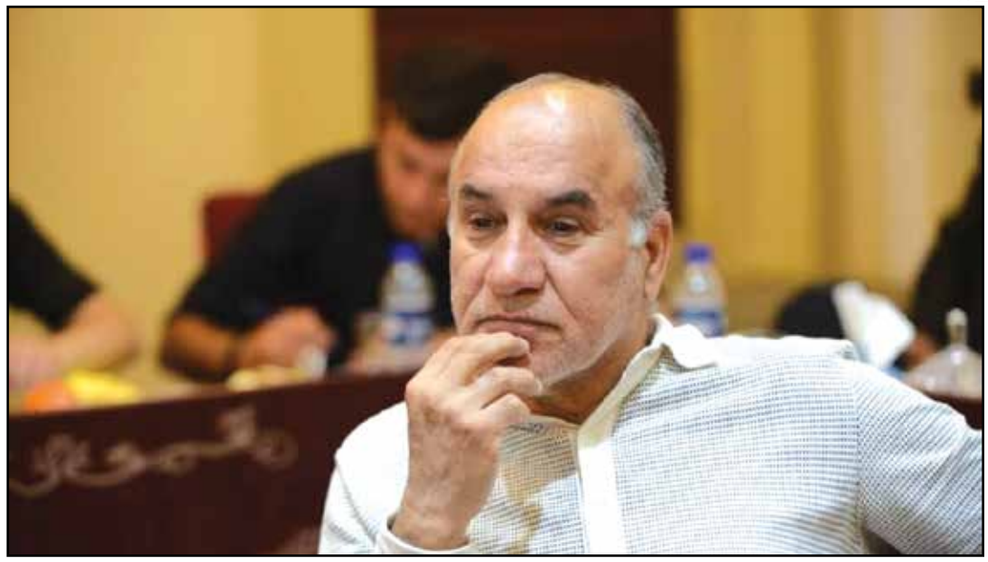

نسل سوخته من هستم که در ۲۱ سالگی ۳۵ بازی ملی داشتم

قاسمپور: اگر به اسکاتلند گل می‌زدم به مرحله بعدی جام جهانی می‌رسیدیم

بدون تردید ابراهیم قاسمپور یکی از بهترین بازیکنان تیم ملی کشورمان در جام جهانی ۱۹۷۸ آرژانتین بود. او همیشه یک سوژه ناب برای انجام مصاحبه است زیرا حرف‌های زیادی برای گفتن دارد. با او در مورد خاطراتش و همچنین دیدارهای اخیر تیم ملی به گفت‌وگو نشستیم که می‌خوانید:

از جام جهانی ۱۹۷۸ بحث را شروع کنیم. شرایط چطور پیش رفت؟

در همه دیدارها، مقتدرانه بازی کردیم به جز دیدار با کره‌جنوبی. با آن تیم به نتیجه مساوی رسیدیم ولی تمامی بازی‌ها را بردیم تا بازی مقابل کویت. دیدار برابر کویت عملاً برای ما بازی تشریفاتی شد تا مسئولان تیم ملی به این فکر بیفتند که با تیم ملی ب خودمان مقابل کویت ظاهر شویم. بازی‌ای که به‌دلیل محرز شدن صعودمان حکم یک دیدار تدارکاتی را پیدا کرد. تیم ملی ما در واقع شرایط خوبی داشت و در آن زمان بازیکنان بزرگ زیادی در لیست‌مان بود که هرکدام جزو بهترین بازیکنان آسیا بودند. تیم ملی تا آن روز به جام جهانی راه نیافته بود اما با تیم خوب و کادرفنی که داشتیم، موفق شدیم از سد حریفان آسیایی بگذریم و برای اولین بار به سهمیه جام جهانی برسیم.

آن تیم چطور جمع و جور شد؟

در واقع ما تیمی بودیم که در مسابقات جوانان و پس از آن المپیک مونترال درخشیدیم و پس از آن هم در جام جهانی موفق عمل کردیم. از همین رو، شاید بهترین تیم ملی تاریخ یا یکی از بهترین تیم‌های تاریخ فوتبال هستیم.

به نظر می‌رسد خودتان هم می‌توانستید بازی‌های بیشتری با پیراهن تیم ملی انجام دهید اما داستان چه بود که به این مهم نرسیدید؟

بله، من جزو نسل سوخته فوتبال هستم. زمانی که در اوج جوانی و درست در ۲۱ سالگی، ۳۵ بازی در تیم ملی انجام داده بودم، جنگ شد و تعداد زیادی از بازی‌های بین‌المللی را به این دلیل از دست دادیم تا من نتوانم به نوعی رکورددار بازی در تیم ملی شوم.

احتمالاً اگر بازیکنان پر استعداد نسل شما در عصر فعلی بودند، قادر به کسب موفقیت‌های بیشتری بودند!

واقعاً این طور بود چون ما از حریفان هیچ بازی‌ای نمی‌دیدیم اما الان دو، سه شبکه داریم که فوتبال تمام تیم‌های دنیا را به روز نشان می‌دهند و در واقع بازیکن تیم ملی هم براحتی می‌تواند تیم‌های حریف و بازیکنان مقابل را آنالیز کند. ما با شرایط خوبی به مسابقات جام جهانی ۱۹۷۸ آرژانتین رفتیم و هدف‌مان هم موفقیت برای تیم ملی کشورمان و افتخارآفرینی بود. بهتر است بگویم ما برای تفریح به جام جهانی نرفتیم. بهترین خاطره من هم حضور در بزرگترین جشنواره جهان یعنی جام جهانی بود؛ ویترینی که مهم‌ترین رخداد فوتبالی و به نوعی بزرگ‌ترین اتفاق ورزشی جهان است.

استقبال مردم از تیم ملی در بازگشت از جام جهانی چگونه بود؟

مردم خیلی زیادی برای استقبال از تیم ملی به فرودگاه مهرآباد آمده بودند. همه آنها علاقه زیادی به فوتبال داشتند و شاهد بازی‌های زیبای تیم ملی بودند. به همین خاطر بود که مردم از تیم ملی و بازی‌هایش رضایت داشتند آن هم در شرایطی که ما فقط یک امتیاز کسب کرده بودیم. بازی‌های ما چند ساعت بعد از بامداد برگزار می‌شد اما مردم زیادی بازی‌ها را از تلویزیون تماشا کرده بودند. دقیقاً مانند مسابقات بوکس که محمدعلی کلی یک طرف بود و مردم تا پاسی از شب و نزدیک بامداد برای دیدن مسابقه بوکس پای تلویزیون می‌نشستند.

بعضی‌ها می‌گویند در بازی با اسکاتلند اگر آن فرصت تک به تک را تبدیل به گل می‌کردید، تیم ملی‌مان به دور بعدی صعود می‌کرد. خودتان چه نظری دارید؟

واقعاً تیم ملی خوبی داشتیم و به نوعی بعد از اینکه با تیم ملی آرژانتین مساوی شدیم، به لحاظ روحی و روانی اعتماد به نفس بالایی پیدا کردیم. مضاف بر اینکه با تیم‌های بزرگ دیگری هم بازی کردیم و از هر حیث، خیلی خوب بودیم. در مقابل اسکاتلند، یکی از بهترین بازی‌های عمرم را انجام دادم اما متأسفانه شاید روی کم‌تجربگی خودم که بازیکنی جوان بودم، یک فرصت خوب و عالی را برای گلزنی از دست دادم. بله، اگر آن موقعیت به گل تبدیل می‌شد، شاید ما می‌توانستیم بازی را با نتیجه دو بر یک به سود خودمان تمام کنیم.

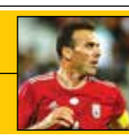
شما به نوعی رکورددار بازی در تیم‌های عربی هم هستید. درست می‌گوییم؟

بله. من در تیم‌های زیادی بازی کردم. اولین تیمی که در آن به میدان رفتم، رأس‌الخیمه بود و پس از آن راهی النصر شدم و بعد هم به تیم العربی قطر رفتم. در السد و الریان هم بازی کردم. در واقع ۷ سال در السد حضور داشتم که به نوعی، یک رکورد برای فوتبالیست‌های ایرانی محسوب می‌شود.

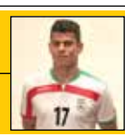

احسان حاجی‌صفی
بازیکن تیم ملی ۲۰۱۴ و ۲۰۱۸

سید جلال حسینی
بازیکن تیم ملی ۲۰۱۴

احمد آل نعمه
بازیکن تیم ملی ۲۰۱۴